

Continetur hoc Volumine
JURCANI LIDDELI SCOTI
Disputationes,

Theses Logicae

Propositiones Astronomicae de diebus et Annorum differentijs

De facultate Vegetante.

De Philosophia ejusq. Instrumentis.

In IV. Meteororum de Misi generatōe . . . Diss. I.

In IV. Meteororum de Concoctione . . . Diss. II.

Diss. Pathologicarum, I. de Morbis.

II de Caus Morbor in græ.

V.

VI.

IIIX.

Diss. posterior de Praesagijs

de Peste diss. prior.

De Natura et Facultatib. medicamentorum.

De Compositione et Preparatōe medicamentorum.

De Arthritide.

De ratione Purgandi.

De Phlebotomia, Hirudinib., Scarificatione

de Febribus Natura diss. I.

de Febribus II.

de Febribus III.

DISPUTATIO
 DE FACULTATE
 VEGETANTE
 EIVSQUE FUNCTIONI-
 BUS,

*Ex adu. No. variis
 Jupponeis primis
 Facultas vegetans op
 ady. n. by. a. d. p.*

*Proposita in Illustri Academia
 IVLIA*

d
 M. DVNCANO LIDDELIO SCO-
 to Mathematicum Professore,

Quam publicè defendere conabitur
 GEORGIVS RUMBAVM VRA-
 tislauensis.

Erit disputatio 15. Septembris.



HELMSTADII

Excudebat Iacobus Lucius, Anno 1592.



Viris
genere & virtute nobilissimis
DN. ANDREAE BVTNER
Philosopho & Medico excellentiss.

&
DN. VVOLFGANGO BVTNER
in Strelitz, &c.

Dominis ac patronis suis observandis

D. D. C.

R.



Excudit Jacobus Lucas Anno 1792.

Theses I.



Planta *ἄνθος* *ἄνθος*, Latinis *planta* dicitur, non quidquid ex elementis concretionem aliqua sit, (ut metalla) intelligitur, sed tantum, quod definita quadam materia generatione à terra producit, in eaq, nutritur & augetur, insito quodam ipsi vite principio.

2. Hoc insitum principium, quod ab Aristotele *vis vegetans*, & à Galeno *naturalis* dicitur, per se verò seorsim *anima* & *natura plantarum* vocatur, insimumq, gradum viuentium constituit: in alio quàm physico organico corpore non erit, cui actu suo vitam, essendi nimirum continuationem & conseruationem tribuit. Nam quæ physica corpora organis destituta sunt, vitam non habent, & quæ organa physica non sunt, sed arte fabricantur, insitum vite principium non acquirunt.
3. Vita autem illa vegetatio dicitur, indiuidui nimirum & speciei conseruatio continuatioq, cuius principium *anima*, in quolibet viuente simplex & vnica est, licet facultatum ratione, quas de se ad munerum functiones promit, multiplex esse videatur. Quot enim sunt functiones, totidem illarum functionum, vnde procedunt, cause, quæ facultates dicuntur, erunt & totidem quoq, opera.
4. Facultates quidem *anima*, quibus velut gradibus viuentia distinguuntur, primæ quatuor sunt, quarum præter intelligentem, quæ sensibus internuncijs & imaginatione utitur, ceteræ ab organorum informatione, per quæ munerum functio, intelliguntur & dependent: Omnium ista vegetans facultas, quia & per se separatim existit, & ceteris velut fulcrum substat, communissima erit, & functiones omni viuentium generi maximè necessarias habebit.
5. Functiones autem illæ *anima* vegetantis primæ in corpore tres sunt. Nam primùm nutrit, deinde auget, tertio simile animato corpori generat.

6. *Vis autem nutriens & augens communi nomine altrix dicitur, quæ, licet ortu prior sit, præstantia tamen & natura inferior generandi facultate existit. Nam altrice facultate ad tempus indiuiduum conseruatur, generatrice species perpetuatur.*
7. *Harum functionum qualibet peculiare in animato opus, & unde proficiscitur, causam & facultatem habet, à qua facultate, ut producat, tria requirit, materiam, instrumentum & facultates auxilias.*
8. *Materia & subiectum omnis vegetationis est alimentum, quo & nutritur & augetur animatum corpus primò, & ex quo proxima generationis materia, semen, procreatur.*
9. *Instrumentum, quo anima functiones illas in corpore proximè exerit, est calor insitus, cuiq; functioni propriè destinatus, sine quo ne vita quidem existere potest.*
10. *Subseruiunt, & ad has facultatum functiones perficiendas, & actiones & opera sua conferunt, in qualibet parte facultates quatuor, quarum prima, quæ insito appetitu natura sue conueniens attrahit, attractrix; altera, quæ attractum retinet, retentrix; tertia, quæ retentum insita vi immutat, concoctrix; quarta, quæ, quod iam molestum est, à se remouet, expultrix dicitur. Harum una vel pluribus labefactatis, vegetatio perfecta non erit.*
11. *Latissimè patens animati corporis functio est nutritio, omnibus animatis communis, quæ in augmentatione est, & in generatione quoq; consideratur, licet ab utraq; reuerà distinguatur.*
12. *Cum enim corporis animati substantia, quæ continenter varijs de causis dissipatur, per se subsistere nequeat, anima nutriens facultas, quæ, quod assiduo illo defluxu deperditum est, restituit, & indiuiduum, quantum naturæ conditio patitur, ab interitu vindicat, omni uiuentium generi semper necessaria erit.*

De nutri-
tione

Quare

13. Quare facultatis huius propria functio, nutritio, nihil aliud est, quam naturalis partium animati corporis defluxus restauratio, ex alimento, in substantiam ipsius conuerso.

14. Ad nutritionem igitur tria primum per se concurrunt, quod conuertit & nutrit, anima facultas: quod conuertitur, & quo fit nutritio, alimentum: in quod fit conuersio, & quod nutritur secundum singulas sui partes, corpus animatum.

15. Ipsum autem alimentum per se corpus potentia animatum est, quod initio & actu dissimile, sed potentia simile est nutrito corpori. Proinde mutatione aliqua indiget, qua in actum deducatur illa potentia, & in substantiam nutriti conuertatur.

16. Quò verò ista conuersio & alimenti transmutatio fiat, duo in animato corpore necessario requiruntur: instrumentum, nimirum calor, sine quo nulla vel concoctio, vel assimilatio fit: deinde facultates quatuor auxiliariae & administratae.

17. Calor ille non quiuus est, sed innatus, cuius animato corpori & singulis eius membris proprius, quo & in conuertendo & apponendo alimento anima utitur, qui, ut in plantis externo, ita in animalibus cordis calore fouetur, & exuscitatur. Hoc instrumentum, cum materia non sit expers, ut mouet, ita mouetur, ac dispari modo corpus nutrit, nunc cum, nunc citra incrementum eiusdem

18. Ista autem actio subsidio quatuor facultatum ministrantium administratur & dispensatur, ad quarum functiones exerendas certa in corpore destinata sunt membra, quae, quò animalia perfectiora sunt, plura, distinctiora & perfectiora reperiuntur. Alia enim attractum alimentum alterando preparant, alia inutile separant, alia suscipiunt, alia expellunt, alia salubres succos in omnem partem transmittunt.

19. Ac primum in animalibus perfectis harum naturalium facultatum triplex actio, & concoctionum sibi mutuò succedentium tres gradus sunt, quorum prior imperfectior semper est, &

posteriorum gratia desideratur: ultimus perfectus, ipsius nutri-
tionis scopus. Igitur primi duo communes sunt, omnium parti-
um visibus destinati: Ultimus unicuique parti proprie addictus,
quo & nutritur & conseruatur.

20. In partibus enim solidis defluxus ille naturalis proprie exi-
stit, unde ex defectu alimenti, sicci nimirum humido contem-
perati, appetitus oritur, ad quem reparandum à venis partes
ille alimentum attrahunt, & à ventriculo, communi recepta-
culo, venae: Vbi, si humidi fuerit defectus, sitis; sin sicci, fames
in animalibus excitatur.

21. Imperfectissimus igitur ac primus concoctionum gradus in
ventriculo est, ac $\chiυλωσις$ dicitur, quando alimentum, per os
assumptum, in ventriculum, commune receptaculum, delatum,
calore ventriculi in succum, cremori ptisana non absimilem,
conuertitur; cuius, dum in intestina protruditur, melior portio
per venas mesaraicas attrahitur, impuriori parte, siue fecibus
per secessum reiectis.

22. Quae huic succedit, $οιμιατωσις$ dicitur, ubi illa chyli por-
tio, per venas mesaraicas attracta & preparata, adiecur defer-
tur, eiusque insita facultate in sanguinem transmutatur: in qua
transmutatione tria excrementa occurrunt, quae ad certa mem-
bra distribuuntur, nimirum bilis flaua, quae ad vesiculam bilis,
& nigra, quae ad lienem relegatur, ac serum, quod cum sangui-
ne, cuius vehiculum est, in venam cauam delatum, ad renes
percolatur, & in vesicam defertur.

23. Ultimus gradus, quo superiores velut preparationes re-
feruntur, in substantia solidarum partium est, ac in habitu cor-
poris, ubi proprie nutritio dicitur: dum ex venis alimentum
attractum & preparatum apponunt; deinde quod nulli supe-
riorum euenit, primum agglutinant, deinde assimilant. Cuius
concoctionis, quae circa partes sunt, sudor & insensibilis tran-
spiratio, excrementa dicuntur.

24. Cum autem sine calore, à corde infuso, in animalibus
nulla ve-

in nulla vegetatio fiat, adiuncta illis alia est facultas, quae, quia ceteras conseruat, ac spiritu siue tenui sanguine, qui vehiculum est caloris, in corde genito, indeq; per arterias, quae penè semper cum venis continuantur, in omnes partes diffuso, partes illas tuetur, operosas & ad nutritionem aptas reddit, ac viuificat, vitalis facultas dicitur.

25. In imperfectis quoq; animalibus proportione quadam his similia sunt. In ijs verò, quae terrae affixa sunt, & nullo sensuum appetitu ad obiecta alimenta mouentur, haec organorum distinctio non occurrit, sed planta caloris externi adiumento per radices ex terra, velut ventriculo, alimentum conueniens ad partes vicinas, deinde remotas transmittunt.

26. In omnibus igitur his, illa absoluta nutritio erit, quando nutrimentum primò debite preparatum & appositum est, deinde sic agglutinatum, ac tandem ita assimilatum, ut corpori nutritio prorsus uniat, eiusdemq; natura sit.

27. Corporis autem animati, quae proprie nutriuntur, sunt partes solidae, in quibus functio, improprie spiritus & humores, instrumenta functionum. Ille, si copiosiori alimento restaurata, quam quod calore absumente deperditum est, non modò animatum nutritur, sed etiam augetur.

De augmentatione.

28. In omni quidem augmentatione nutritio est, à qua tamen ratione & tempore discernitur. Nam nutritio cum animato corpore incipit & desinit, & substantiam numero vnã conseruat: sed per accretionem, cui decretio opponitur, quantitas subiecti, auctis in omnem dimensionem primùm similaribus spermaticisq; partibus, deinde dissimilaribus, augetur, ad determinatum cuiq; animato corpori tempus, quo consistentia eius desinitur.

29. Est autem accretio insita magnitudinis accessio, in singulis corporis animati partibus, per extensionem ex alimento in substantiam conuerso, termini à natura praefixi gratia.

30. Proinde in accretione tria erunt, primùm corpus animatum,

matum, vnum idemq, numero manens, cui secundum omnes il-
lius partes, sed primum spermaticas, fit accessio, deinde alimen-
ti copiosioris in illis partibus restitutio, tertio facultas auētrix,
que impetum caloris insiti dirigit, & ad conuenientem illi ani-
mato corpori terminum & quantitatem, que $\alpha\kappa\mu\eta$ & consi-
stentia dicitur, promouet.

31. Verum accretio mutatione aliqua animae altricis non
existit, sed corporis tantum animati, ratione insiti caloris, hu-
midum depascentis, à quo progressu temporis cum humido sub-
inde diminuitur, vnde corpus siccius, & ad extensionem ac in-
crementum ineptius efficitur.

32. Nam prima etate ob caloris natiui vehementiam, par-
tes animati plurimum alimenti transmutant, & ob humidi co-
piam quoquò versus extendendo in sui substantiam facillimè
conuertunt, & incrementum celerrimè assumunt.

33. Verum humido progressu temporis diminuto, ultra na-
turalis defluxus restitutionem, subinde minus minusq, partib.
ad $\alpha\kappa\mu\eta$ usq, adicitur, residuo alimēti aut in semen, aliq, eius
generis transmutato, aut acri illius etatis calore dissipato. Tan-
dem vero paulatim ex defectu humidi tabescente calore senium
introducitur, vnde functionibus omnibus labefactatis, cum
squallore partium omnium, mors naturalis necessario sequitur.

de Vita lon-
ga & bre-
ui

34. Omnibus quidem animatis mors, vt vita communis est,
propter duplicia contraria, nimirum quibus constant elementa,
& que gignunt, excrementa: Omnium tamen similis etatum
decursus & vitæ terminus naturalis non est.

35. Cum enim vita in calido humidum depascente, & sibi
interitus causam adferente, consistat, quæcunq, has qualitates
diutius conseruare possunt, longioris vitæ erunt. Diutius au-
tem conseruant, si humidum illud calidum, & quantitate copi-
osum, & qualitate temperatum, scilicet pingue & aërium,
minusq, aquosum fuerit.

36. Deinde quibus excrementa pauciora coaceruantur, &
in libi-

in libidine minus prona sunt, ac, ut rem in pauciora conferam, quibus calidum illud humidum paucioribus de causis, & minus dissipatur, aut suffocatur, vinaciora sunt. Dissipatur autem & καλα μὲν γὰρ σὺν extinguitur multis & assiduis laboribus, inedia, grauib; curis, solitudinibus, & similibus, suffocatur, & καλα σβέσειν opprimitur calor desidiē, ingluvie &c: quibus excrementorum copia coarceruatur.

37. Eorum vero quæ ex terra nascuntur, & imprimis quorum plures maioresq; sunt radices, quàm aliorum, ut plurimum diuturnior est vita, partim obhumidum minus aquosum, quòd neq; calore externo facile exiccatur, neq; frigore congelatur: partim quòd alijs atq; alijs arefcentibus partibus nouæ succedant.

38. Cum igitur animata omnia connatas interitus sui causas habeant, & tamen aliquo velut diuino instinctu esse perpetuò appetant, alia insita illis facultas est, nimirum procreatrix qua quodlibet unum perfectum sibi simile gignit. Nam imperfecta in suo genere, ut muli, & alia, quæ ex variarum specierum commixtione, ac quoq; quæ ex putredine nascuntur, istà facultate destituuntur. Nam si quid gignunt, dissimilis natura, & sterile ferè semper existit.

De generatione

39. Generatio itaq; omnis aut uniuoca, & homogenea est, quà simile sibi simile, ysdemq; facultatibus præditum, gignit: aut æquinoca, quà dissimilis natura animatum vel ex dissimilium commixtione vel ex putredine producitur.

40. Illa omnium facultatum naturalium diuinissima est, & verè Φοῦρος λέγειν dici poterit. Nam formam, quæ natura magis magisq; diuina est quàm materia, ab interitu vindicat, eamq; perpetuitatem rebus animatis, quam consequi possunt, attribuit.

41. Procreationis huius prima principia duo sunt, quorum unum formæ, & propter δυνάμιν efficientis causæ rationem habet, mas, qui facultate sua in alio gignit; alterum subiecti & propter ἀδυναμίαν materiae rationem habet, femina, quæ in se ipsa gignit. Hæc duo subiecto per se in plantis distincta non

B

sunt

sunt, sed quod utriusq; congressu in animalibus efficitur, in plantis miscetur.

42. Proximum procreationis principium est semen, ex utili alimento genitum, περιτλωμα χρησίμης λεοφής και της εσχάτης, quod in testibus & maris & femina gignitur. Sed quod in femina gignitur, imperfectius est, & velut alimentum aut materia semini maris, quod γονή sine genitura proprie dicitur, à quo principium motus. Quorum duorum dum ab utero amplectuntur, excitantur & fouentur, commixtione, κρημασι & constituitur quod & semen interdum vocatur.

43. Vocabulum praeterea seminis duo significare videtur, unum σώμα σπέρματος & ὄργανον, siue περιτλωμα σπέρματος & ὑπόλημμα τοῦ περιουῦτος προσιέναι πρὸς τὸ ἄπαιον, nimirum humorem, qui in gignentibus excernitur: ex quo basis & initium partium spermaticarum in foetu est.

44. Et quia humor ille est ὑπόλημμα τοῦ περιουῦτος προσιέναι πρὸς τὸ ἄπαιον, à tribus illis fontibus & principiis, in quibus spirituum omnium perfecta abundantia, concoquitur, materia seminis primario in animalibus erit, nimirum ex cerebro, corde & iecore, quam postea vi insita attractam testes perficiunt, & spiritibus, quos à toto corpore accepit, permistis, in semen transmutant, adeò ut semen illius animati corporis, omnibus viribus ornatum, aptum fiat, ut similis naturae animatum producatur.

45. Proprie vocabulum seminis generandi facultatem significat, ἄλλιον ἀπὸ τῆς γεννώσας τοῦ πρώτου ἔχον ἀρχὴν γενέσεως. Haec vis in illo seminis corpore continetur, & ad corpus nascentis foetus se habet, ut ad domum faber, ad lac coagulum.

46. Igitur in conceptu duo sunt, primum materia ex qua spermaticae primae partes procreantur: deinde instrumentum, qua & alterata illa materia & rite disposita, conuenienti figura & forma exornatur, nimirum spiritus, qui in semine, spumante corpore, continetur, siue calor caelesti proportionalis.

47. Ipsa verò vis plastica nihil aliud est, quàm virtus quaedam, di-

dam, diuina benedictione gignentibus insita, sed semini, proprio instrumento, communicata, ut illa impressa motione, sine qua semen potentia tantum est, simile animatum gignat & producat.

48. Producur autem animatum, quando à matrice, vel quod matricis rationem habet, facultas alteratrix & formatrix in semine exuscitatur, à quibus deinde ex illa seminis materia partes prima adumbrantur, ac tandem ministerio facultatis nutriticis & auctricis, quibus nutriuntur, augentur & inuestiuntur, debita figura & forma omnes & singula partes exornantur.

49. Omnium tamen animatorum prorsus eadem procreationis ratio non est. Nam primum ex animalibus alia viuipara sunt, quæ virum animal pariunt: alia ouipara, quæ ouum in lucem edunt, ex quo postea animal foris excluditur: quadam vermiculum pariunt, ex quo tertia velut generatione animal producitur.

50. Deinde ex viuiparis alia *νοτόζογα*, quæ ob naturæ perfectionem calidi & humiditatis ærei (à quo vita) copiam vno conceptu & matrice citra oui interuentum, animal, ut supra dictum est, pariunt, qualis hominis & quadrupedum pilosorum, delphini & cetaceorum generatio: alia *διζογα*, ut pisces cartilaginei & viperæ, quæ intra se ouum primò gignunt, ex quo, nouo velut conceptu, animal procreatur.

51. Ipsa quoque ouipara diuersi generis sunt. Alia enim perfectum edunt ouum, quod ab extra neque augetur, neque absoluitur, ut aues, & quadrupedes duro corio tectæ; alia imperfecta oua producant quæ foris semine maris subsequenti feminas parientes, augentur, & absoluuntur, ut pisces omnes, præter supra dictos.

52. Quod ad viuipara *νοτόζογα* attinet Dum utriusque sexus prolificum semen à matrice attractum, retinetur, & facultas plastica, illi insita, ad munus suum obeundum exuscitatur, con-

plastica, illi insita, ad munus suum obeundum exuscitatur, con-
ceptio fieri dicitur.

53. Munus autem eius est, ut in illa seminis materia, spiri-
tus vehiculum facultatis alteratricis, & formatricis consoci-
entur, & partes illius materiae ovarye congregentur, crassae
extra ad membranas, quibus foetus inuoluitur, generatio-
nem: tenuiores vero spiritus magis participes, intro ad partium
primarum spermaticarum, ut venarum, arteriarum, nervo-
rum, membranarum, ossium & ceterorum constitutionem.

54. Dum partes istae adumbrantur, spiritus ille, quo reple-
tur genitura ad caloris contemperationem, partium conserua-
tionem & conformationem, vim per arterias & venas umbi-
licales foris facit. Nam per arterias calidus spiritus foris exit,
& frigidus à matrice cum tenui sanguine inspiratur. Per ve-
nas vero alimentum ex puriori sanguinis menstrui portione at-
trahitur, quo partes aliae nutriuntur & augentur, aliae affuso
sanguine inuestiuntur.

55. In hunc modum foetus in utero alitur, & conseruatur,
quousque per os nutriri queat, & tum insita quadam facultate
propellente quoque utero in lucem procreatur & educitur.

56. Conceptus omnis secundum naturam in animalibus aut
maris aut feminae est, cui accidit per diuisionem materiae, plu-
rium eodem tempore generatio, ac ex dispositione uteri super-
foetatio. Sed praeter naturam, ob materiae necessitatem & fa-
cultatis formatricis imperfectionem, mola producitur, ac
monstrum, vel ex diuersis naturae partibus efformatum, vel
cum partium accessu aut defectu.

57. Mas autem gignitur, quando principium mouens su-
perat, & per caloris materiam immutantis & perfecte dispo-
nentis, copiam cum facultate illi propria, & organorum
debita conformatione, potiore formam conceptui imprimit.
Huius defectu imperfectius naturae opus, femina, necessitate
fnis, cum facultate illi propria, & membris facultati destinatis
producitur.

Porro

58. Porro cum de matre foetus in utero uiuat, non solum quali mater est sanitate, talem in utero habet, sed etiam, si sanguis maternus vitiosus fuerit, vitium in foetum transmittit: deinde quam à partium gignentium dispositione labem semen accepit, in foetum quoque deriuat. Vnde ut bonorum paternorum, ita & morborum heredes nati fiunt.

59. Ad ouipara quod attinet in piscibus & auibus, quia menstruorum secessio nulla est, quando excrementum utile ad vias conceptus transfertur, sine congressu maris oua concipi possunt: sed ea in auibus infœcunda sunt, & subuentanea dicuntur: In piscibus, quæ imperfecta oua gignunt, ut facunda reddantur, ac simul perficiantur, maris subsequenti semen requirunt. Simul enim in his mas semen, & femina ouum gignit & emit, quorum neutrum seorsim fecundum esse potest.

60. Sine genituali principio maris nulla animalis procreatio fit, proinde in ijs, quæ ob naturæ siccitatem perfectum & fecundum ouum edunt, ut aues & quadrupedes nonnullæ, id principium in ea parte à mare secernitur, qua ouum utero adhaerescit, nimirum in acumine, unde generationis initium.

61. In omnibus ouis generationi idoneis, præter facultatem plasticam, duo reposita sunt, materia foetus & nutrimentum. Materia est album, nutrimentum luteum. Quæ duo in ouis perfectis, quæ ab extra non augentur, separata sunt. Sed in imperfectis miscentur, & caloris ratione vitelli plus, minusue intelligitur.

62. Ex huiusmodi ouis, animalis procreatio fit: dum vel parentum incubitu, vel loci apta dispositione, & calore, ouum concoquente, facultas insita exuscitatur, ex albo, vel quod albo correspondet, foetus adumbratur; ex luteo per vias umbilicales ad consimilem penè modum, ut in viuiparis, tantisper nutritur & augetur, donec nutrimento assumpto, & confirmatis debito robore partibus, per os nutriri queat, & tum demum excluditur.

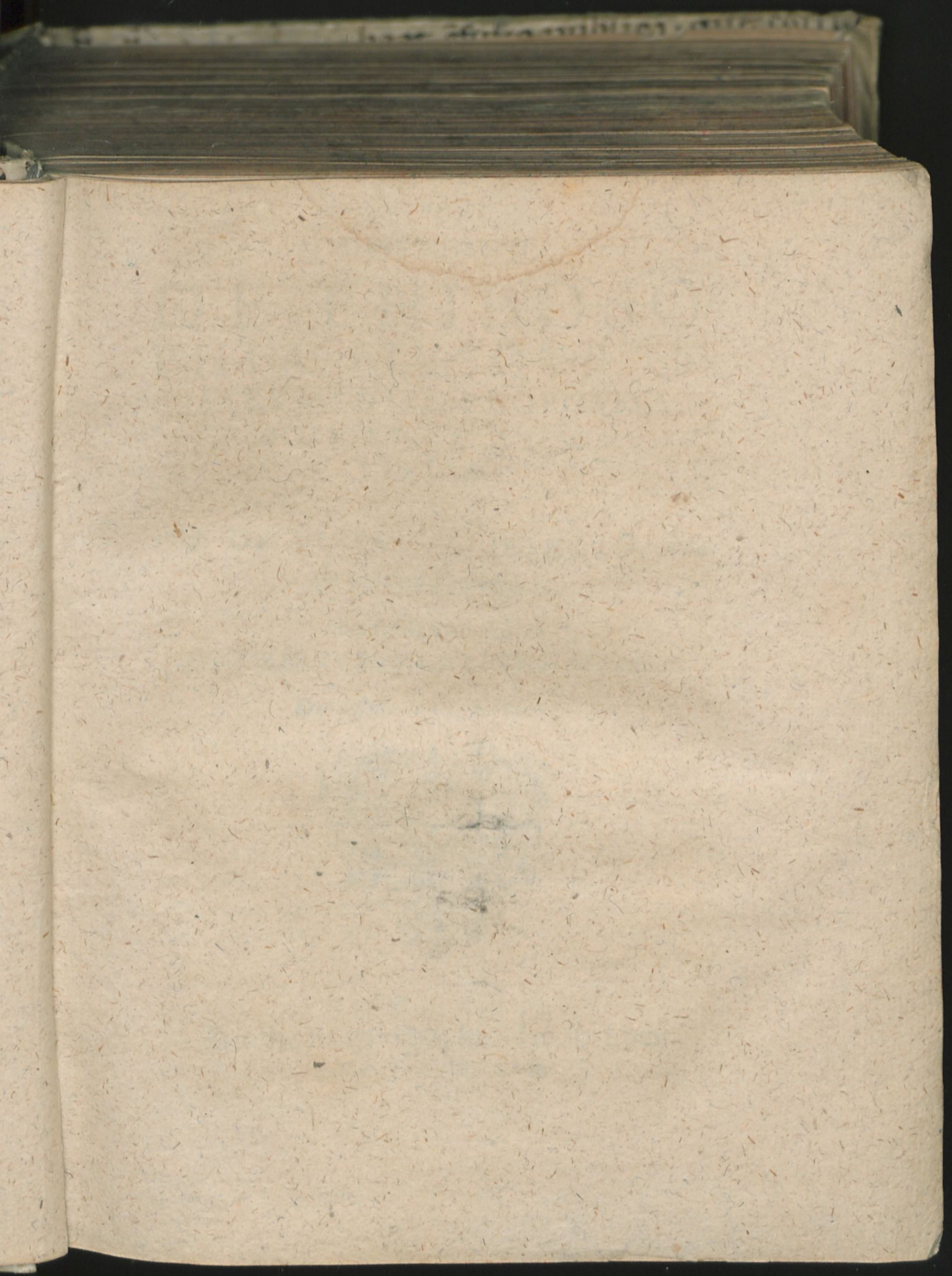
63. Vivipara d'ova intra se perfectum quidem ouum gignunt, quod propter frigiditatem non excluditur, sed ex superiori parte à precordijs in inferiorem ventrem transfertur, ex quo non aliter, quàm iam dictum est, fœtus absoluitur, & in lucem animal procreatur.

64. Insectorum generatio in pluribus æquiuoca est; quæ verò ex commixtione maris & femina procreantur, triplici velut generatione absoluuntur. Nam in his natura præ sua imperfectione maturans, vermiculum primò gignit, qui, ubi magnitudinis suæ finem acceperit, in oui formam putamine obturescit, ac à motu cessat: Mox, velut ex ouo, tertia perfectum generatione, rupto putamine animal excluditur.

65. Quæ verò terra affixa sunt, ut planta, aut ex terra sponte oriuntur, aut ex partium à plantis resectarum transplantatione fiunt, nimirum radicis, stipitis, &c: quod propter instrumentorum paucitatem, partes iisdem, quibus planta facultatibus sunt præditæ, aut ex semine procreantur: cuius gratia flores & fructus planta gignunt. Hæc ex semine productio propriè generatio vocatur.

66. Fit autem ista generatio, dum in terram velut in matricem semen proiectum debite fouetur, & facultas illi insita exuscitatur: ex illa seminis materia truncus primùm adumbratur, & non aliter quàm in fœtus procreatione planta absoluitur. Nam qualis in fœtu arteriarum & venarum in vterum insertio, talis, & eiusdem rei gratia, deorsum in plantis est radicatio: Deinde qualis venarum, arteriarum, & nervorum à tribus principijs, talis à trunco sursum vergente ramorum usq; ad extremas propagines exortus.

F I N I S.



Handwritten text along the top edge of the page, possibly a title or index, including letters like 'H', 'I', 'C', 'E', 'N', 'T', 'U', 'M'.



99 A 6903

(No. 24
nicht)

(25 Handschrift)

(9)

(No. ~~ausgegeben~~)

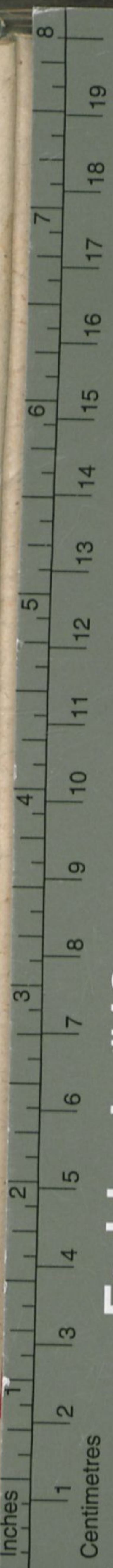
ULB Halle 3
002 636 220



VD17

TA-OL





Farbkarte #13

B.I.G.

Blue Cyan Green Yellow Red Magenta White 3/Color Black



3.

PUTATIO

CULTA
GETANTE
FUNCTIONI-
BVS,

*Ex adu. No. variis
Supponit primis
Falsitas vegetans
ady. 2. by. aid. P*

*Illustri Academia
VLLIA*

d
LIDDELIO SCO-
natum Professore,

defendere conabitur
RVMBAVM VRA
lauiensis.

tio 15. Septembris.



MSTADII
us Lucius, Anno 1592.

